

Dosarul nr. 2ra-1852/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Bagrin

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci

Î N C H E I E R E

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bratu Ana împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Glamis" cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis" și s-a menținut hotărârea din 12 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 27 iunie 2018, Bratu Ana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Glamis" cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Bratu Ana a menționat că la data de 31 ianuarie 2018, a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis" (magazinul "Darvin") contractul de vânzare-cumpărare a telefonului mobil de model "Redmi 4x" Xiaomi la prețul de 4 099 de lei.

De asemenea, a reiterat că certificatul de garanție a fost eliberat pentru perioada de 2 ani de la producător și 3 ani suport tehnic de la magazinul "Darvin".

Pe parcursul a trei luni de la procurarea telefonului, a depistat vicii ascunse ale acestuia.

Astfel la 28 aprilie 2018 s-a adresat Societății cu Răspundere Limitată "Glamis" cu o cerere de diagnosticare a defecțiunilor telefonului mobil procurat și de a stabili cauzele defecțiunilor.

Reclamanta a menționat că numai la data de 03 mai 2018, la insistența sa de a i se elibera un act confirmativ de diagnosticare, a fost informată despre faptul că a

fost înlocuit sistemul de operare a telefonului mobil, care urmează să fie testat o perioadă de 10 zile.

Ulterior, la 04 mai 2018 a observat că acumulatorul telefonului mobil se descarcă în termen scurt, ceea ce nu era prevăzut de caracteristicile tehnice ale telefonului mobil.

Astfel la 11 mai 2018 s-a adresat magazinului "Darvin" pentru diagnosticarea defecțiunilor apărute la telefonul mobil, iar peste 8 zile a fost informată despre faptul că a fost depistată altă defecțiune a telefonului mobil, însă a refuzat să primească telefonul mobil.

La data de 21 mai 2018, s-a adresat cu o reclamație la Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis", prin care a solicitat returnarea sumei achitate pentru procurarea telefonului mobil, iar prin răspunsul din 30 mai 2018 a fost informată despre refuzul companiei de a restitui suma achitată pentru procurarea telefonului, deoarece a acceptat opțiunea de a fi remediat defectul telefonului.

Reclamanta a invocat că deoarece telefonul mobil a fost ținut la centrul de deservire tehnică timp de 20 de zile, perioadă în care nu a avut telefon, i-au fost cauzate suferințe psihice.

A solicitat Bratu Ana, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor (f.d. 30) încasarea de la pârât a sumei de 4 099 de lei cu titlu de prejudiciu material ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare a telefonului, încasarea de la pârât a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea sumei de 880 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, încasarea sumei de 480 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei și suma de 400 lei cu titlu de cheltuieli de deplasare.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Bratu Ana.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis" în beneficiul Anei Bratu suma de 4 099 de lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 480 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis" în beneficiul statului suma de 222,97 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, cerințele au fost respinse.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Bratu Ana a reclamat vânzătorului viciile bunului procurat în interiorul termenului de garanție, solicitând identificarea cauzei apariției acestora, însă pârâtul a refuzat restituirea contravalorii acestuia, motivând că a fost acceptată opțiunea de remediere a defectului telefonului.

Astfel, prima instanță a concluzionat, că prin cererea din 28 aprilie 2018, Bratu Ana a menționat în mod expres că nu dorește repararea telefonului mobil.

Deci instanța de fost a constatat că deoarece reclamanta a achiziționat un bun necorespunzător, iar suportarea prejudiciului de 4 099 de lei rezultă expres din materialele cauzei, solicitarea privind încasarea sumei ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare în mărimea pretinsă urmează a fi admisă.

Totodată, ținând cont de caracterul și gradul de gravitate al încălcărilor admise de către pârât în raport cu consumatorul de natura drepturilor personale lezate, de caracterul și gradul suferințelor psihice, instanța a ajuns la concluzia că

suma de 500 de lei este în măsură să compenseze reclamantei prejudiciul moral cauzat.

Prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis" și s-a menținut hotărârea din 12 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 22 iulie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis", în motivarea recursului a invocat că instanța de fost i-a încălcat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, deoarece nu i-a fost adusă la cunoștință nici o încheiere prin care i se comunică data judecării cauzei, cu explicarea dreptului de a depune referință și a prezenta probe.

De asemenea, a menționat că instanța era obligată să expedieze înscrisurile prezentate de intimată și anume raportul de expertiză din 30 noiembrie 2018 și bonul de plată în mărime de 480 de lei, care confirmă achitarea serviciilor de expertizare la Camera de Comerț și Industrie.

Astfel recurentul a specificat că nu a avut posibilitatea de a se expune asupra legalității acestora.

La caz, a menționat că raportul de expertiză a fost emis cu încălcarea legii, însă a fost pus la baza adoptării hotărârii, or, expertul care a întocmit raportul de expertiză nu se regăsește în Registrul de stat al experților, cu atât mai mult că raportul a fost întocmit în limba rusă și prin urmare nu întrunește condițiile de valabilitate prevăzute de art. 36 alin. (2) lit. e) și art. 37 alin. (1) al Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar.

Totodată, a invocat că la efectuarea expertizei nu a fost prezent reprezentantul recurentului.

La 16 august 2019, în adresa Anei Bratu a fost expediată copia recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis", iar la 19 august 2019 plicul a fost restituit în adresa oficiului poștal cu mențiunea "nereclamat" (f.d. 124).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 14 mai 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 iulie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data

primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Glamis".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari